

אבני שהם ואבני מילואים

לימוד לפרשת תצווה

(1) ספר שמות פרק כז

(כ) וְאֵתָהּ תִצְוֶה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שָׁמֶן זֵית זָךְ פְּתִית לְמָאֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד:

(כא) בָּאֵהָל מוֹעֵד מְחוּץ לַפְּרֻכָּת אֲשֶׁר עַל הַעֲדַת יִעָרֵף אֹתוֹ אֶהְרֵן וּבְנָיו מְעַרְבֵי עֵד בִּקְרָ לְפָנַי יִדְוֹד חֲקַת עוֹלָם

לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

ספר דגל מחנה אפרים - פרשת תצווה ד"ה ונתת

ונתת אל חושן המשפט את האורים ואת התומים. יובן על דרך שאמרתי לפרש אבני שוהם ואבני מילואים לאפוד ולחושן כי אפד בגימטריא פה והחושן הוא כנגד הלב והוא בחינת לב ואמרתי במקום אחר שזהו כוונת הפסוק ולא יזח החושן מעל האפוד שיהיה פיו ולבו שוין לא מבעיא בשעת התורה ותפלה אלא אפילו בשעת דיבורו עם בני אדם לא ידבר אחד בפה ואחד בלב וזהו לא יזח החושן מעל האפוד שיהיה דבוק מחשבות לבו עם דיבורו וכשמדבר הפה והלב חושב יהיה בלב טוב ומחשבות טובות וזה גלוי שהדיבור הוא חלק עשירי מן המחשבה כי אי אפשר לדבר מה שחושב ולכך אמר דוד המלך ע"ה (תהלים יט טו) יהיו לרצון אמרי פי הם הדיבורים הפשוטים היוצאים מהפה והגיון לבי הם המחשבות שחושב ומתלהב לקודשא בריך הוא וכמאמר חז"ל רחמנא לבא בעי (סנהדרין קו:): כי זה שיש לו לב טוב הקב"ה שורה בו כדאיתא (תהלים כז ח) לך אמר לבי צור לבבי ועל הקב"ה נאמר וישראל בכלל נקראים לב כמו שכתוב בזוהר הקדוש פרשת פנחס וידוע כשאדם דורש דבר מה בפסוק אף על פי שאין בפסוק רק לערך עשרה תיבות כשדורש בו ומכניס בו השכל נתמלא באלף תיבות מן השכל וזהו אבני שוהם פירוש אבנים כמו שהם בדיבור הפשוט ואבני מילואים פירוש הם המחשבות טובות ודברים היוצאים מן הלב ונתמלאים בכוונתו ומחשבתו ובחמדו ותשוקתו כמו שידוע (עיין רש"י שלח טו לט) שהלב חומד וזהו אבני שוהם לאפוד שהוא הפה ואבני מילואים לחושן שהוא הלב: